

Előrejelzés

Gyengül a hideg

A derült éjszaka és a talajt borító hóréteg hideg kisugárzása miatt hétfőn hajnalra még a Dunántúlon mínusz 9—mínusz 14 fokig, mással mínusz 2—mínusz 8 fokig lehűlt a levegő. Biztató azonban, hogy

az északnyugat felől érkező óceáni légtömegek már megenyhültek, a korábbinál kevesebb hideget, majd lassú felmelegedést hoznak.

A Kárpát-medencében kora délután kezdődött meg a felmelegedés. Budapesten és Szolnokon volt a legmelegebb — délután már plusz 2 fok. Az ország többi területén általában mínusz 1—plusz 1 fok között váltakozott a hőmérséklet. A leghidegebbet, mínusz 3 fokot Szentgotthárdnál mérték.

Kedden még általában a hideg érvényesül, több helyen szörvénys havazásra, megélénkülő északnyugati szélre is számítani lehet. A Meteorológiai Intézetnek péntek estig érvényes távlati prognóza szerint

a hét közepén és második felében fokozódik a felmelegedés.

Kedvező, hogy az óceáni légtömegek nem dűskáldognak a csapadékban, s így túlnyomórészt száraz, derült idő várható. A száraz szél és a napsütés pedig segíti majd a hótakaró viszonylag gyors elpárologtatását. A hét közepétől tehát hajnaloként már legfeljebb mínusz 6 és fagy-pont körüli hőmérséklet várható, napközben pedig csaknem mindenütt meghaladja majd a hőmérséklet a fagy-pontot és elérheti a plusz 6 fokot.

Munkagazdasági konferencia

Lázár György munkaügyi miniszter felszólalása

A Munkaügyi Minisztérium és az MTESZ rendezésében, mintegy ezer munkaügyi szakember részvételével hétfőn az Építők székházában kétnapos munkagazdasági konferencia kezdődött. A hétfői tanácskozáson részt vett Lázár György munkaügyi miniszter, Huszár István államtitkár, a Központi Statisztikai Hivatal elnöke, Nemeslaki Tivadar, a SZOT titkára és Andrikó Miklós, az MSZMP KB gazdaságpolitikai osztályának helyettes vezetője. A konferencián részt vesznek bolgár, csehszlovák, lengyel és NDK-beli munkaügyi szakemberek is.

Harsányi István, az MTESZ Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságának társelnöke időszerű munkaügyi kérdésekről beszélt. Ezután Lázár György munkaügyi miniszter tartott előadást „A munkaügyi tevékenység főbb irányai és feladatai a negyedik ötéves terv időszakában” címmel.

A miniszter rámutatott, hogy a munkaerő-gazdálkodás szempontjából jelenleg átmeneti időszak van hazánkban, amikor sok helyütt még megtalálhatók a termelés extenzív vonásai, de egyre inkább előtérbe kerülnek a munka hatékonyságát növelő elemek is. 1949 és 1969 között hazánkban egymillióval nőtt az aktív keresők száma, s jelenleg a munkaképes lakosság 75 százaléka van kereső foglalkozásában. Száz keresőre nálunk 102—103 eltartott jut, megelőzve például Olaszországot, az NSZK-t és Franciaországot, ahol 100 kereső 165—164, illetve 145 embert tart el. A munkaképes korú férfiak foglalkoztatása ma már gyakorlatilag teljes, s a munkaképes korú nők 60 százaléka-

nak is van állása. A munkaerő-utánpótlás tehát egyre nehezebb. A negyedik ötéves terv még számol ugyan a foglalkoztatottság növelésével, de ennek útjában az előző évekhez képest — éppen a munkaerő-kiárat lényeges csökkenése miatt — mérséklődik.

A miniszter foglalkozott annak okaival, hogy az előző három évben a termelékenység növekedése miért nem volt kielégítő. Rámutatott, hogy a gazdasági reform bevezetése után természetes átrendeződési folyamat indult, amely átmenetileg a termelékenység stagnálásával járt. Erre az időszakra esett a rövidített munkaidőre való átterés is, amely átmenetileg szintén akadályozta az egy főre jutó termelés növelését. A közgazdasági szabályozók pedig kevésbé ösztönöztek a termelékenység növelésére, mint ahogy arra számítani lehetett. Az átrendeződés folyamata most már lezártnak tekinthető, az időközben módosított közgazdasági szabályozók is jobban ösztönöznek a munka hatékonyságának növelésére. Valamennyi munkahelyen az eddiginél jelentősebb lépéseket kell tenni a termelékenység javítására, hisz annak színvonala nálunk meglehetősen alacsony. A fejlett ipari országokban 2—2,5-ször akkora a termelékenység, mint hazánkban.

Az ipar nemcsak a munkaerőforrások szűkössége miatt nem számíthat nagyobb munkaerő-utánpótlásra, hanem azért sem, mer hazánkban is időszerűvé vált, hogy fokozottan fejlesszük a szolgáltató ágazatot, amely újabb munkaerőt igényel. Ez egyben szükségessé teszi a munkaerő bizonyos átcsoportosítását, mégpedig oly módon, hogy ez a lehető legkisebb konfliktusokkal járjon.

A miniszter utalt arra, hogy a munka hatékonysága növelésének legfőbb tartaléka a műszaki fejlesztés, a termelési struktúra korszerűsítése, az üzemen belüli munkaerő-tartalékok jobb kihasználása racionálisabb munkaszervezéssel, a technika fejlesztésével.

A miniszter előadása után négy szekcióban folytatták a tanácskozást. A konferencia ma fejezi be munkáját.

Fagyos kenyér

A nagy hőmérséklet a sarkon hat fokot mutat. Plusz hat fok Celsius. A tél végi télen még ezt is soknak találja az ember, fagyos szél fúj. Megkeresi a csontokat is a hideg. Akik buszra, villamosra várnak, fázosan toporognak, párafelhőbe burkolják magukat, mintha az segítene. Van, aki sétál, s olyan is, aki megáll egy-egy pillanatra az utcai pultra kirakott könyvek előtt. Kezbe veszi, forgatja a krimit, hirtelen elhatározással zsebébe nyúl, pénzt vesz elő. Viszi haza a könyvet a melegbe, az otthonba, ahol kegyelmesen el lehet nyújtózni a fotelban, belemerülni a betűk titkaiba.

Bebörög a busz, elmegy. Új utasok jönnek, várnak, ácsorognak, s mennek tovább. A kapualjban egyetlen ember marad estig, a hazakényszerítő sötét beálltáig. A könyvtáros.

KÖNYVEK A KAPUALJBAN
— Nézz meg ezt — nyitja ki a kaput Radnai Zoltánné a Hőfehérke üzlet melletti könyvtárus —, ezzel a kis guritható polccal indultam két éve.

— És most? Most alig lehet félni a könyvektől. Nemcsak a hosszú pulton terjeszkednek, de fölötte is. Krimit, fantasztikus regények, verseskönyvek, útleírások.

— Azelőtt hol dolgozott? — A fémfedolgozóban, présgepnél. De nem csinálhattam tovább, könnyebb munka kellett.

— Ez könnyebb? — nézek végig a kapualj gazdáján a felgombolt kabátjától a nehéz, villamosvezetőkön látott csizmáikig.

— Ilyenkor nem. Télen fagyos kenyér ez. De nem lehet egy napra sem felhagyni vele. Két év óta most voltam először beteg, két hétig, de rögtön meg is éreztem, hogy elszoktak a vevők. Így is úgy kellett könyörögnöm az orvosoknak, hogy engedjenek már dolgozni, a friss levegő nem tesz rosszat senkinek sem. Én is jobban lettem itt, a könyveim között.

— Szereti a könyveket? — Mit mondjak erre? Hatszáz kötetes könyvtáram van otthon, de én antikvár könyveket gyűjtök. Veszek azért újabbakat is, állandó számlám van a könyvesboltban. Legutóbb a Forsyte Sagat vettem meg.

— Keresete? — Hol így, hol úgy. A könyvhét, a karácsony sokat hoz a konyhára, máskor meg nem akar fogyni a könyv. Alapfizetésem nincs, tíz százalékot kapok az eladott példányok után. Szerencsére sok a törzsvendég, én itt, ebben a kapualjban, jobb időben megcsinálom a havi 30—35 ezres forgalmat is. Az is igaz, hogy mindennap dolgozom, délelőtt tíztől este hétig. Nem muszáj, de így tudom megtartani a vevőket.

KÖNYVEK ES TINÉDZSEREK

A Széchenyi téren az üvegbolt melletti kapualjban csak délután kerültek a könyvek a polcra. Eladójuk délelőtt az ismerős vállalatokat járta, ott ügynökösödött. Fia-talamber, kucsában, kopott bőrkabátban. Ott áll könyvei mellett, bár beülhetne a pult mögötti kis bódéba is, hogy a parányi ablakból figyelje, ki áll meg vásárolni.

— Nem értek egyet az efféle módszerrel — szögezi le határozottan. — Csak így, kint lehet kapcsolatot teremteni a vevőkkel. Beszélgetri velük, kiolvasni a szemükből, hogy mit vennének szívesen.

— Hány éve könyvtárus? — Ha jól számolom, másfél. Először a téren, a kor-

zón voltam, de itt jobb. Itt a megálló. Arra meg csak sétálók járnak, nyugdíjasok és tinédzserek. S nem ők a vásárlók, hanem a közép-korosztály. A tinédzserekről már tudja az ember, hogy nem venni, hanem hülyéskedni jönnek, az egyetemistákról, hogy nagyon is venniének, csak nincs pénzüik. De hát hozzám akkor is jönnek, ha nem vesznek könyvet. Leállnak beszélgetni. Még ilyen hidegben is — Jól keres?

— Máshol is kaphatnék ennyit, vagy többet is. De én itt a magam ura vagyok. Nyugodtan dolgozom. Aztán meg, hogyan tudnék annyit könyvet megvenni, amennyit egy hónap alatt elolvasok? A könyvtár nem megoldás, mert oda akkor jut el a könyv, amikor már nincs nyomdászaga. Én frissiben szeretem olvasni, mert együtt élek a könyvekkel.

— Mennyi a havi könyvszámlája? — Négyezer forint.

NEM SZÉGYEN?

— Jaj, csak meg ne tessék írni — védi vevőit a néni, aki nem kapualjban, hanem fűtött, meleg pavilonban figyeli árgus szemekkel a könyvek közt matató kinti kezeket. — Hát, persze, hogy lopnak, de a vevőket nem szabad ám megsejteni ilyesmivel. S azt is csak magának mondom el, hogy mindenkin meglátják, mit lehet neki eladni. Ponyvát, Passuthot, szakácskönyvet...

Igen, úgy tartja az intellektuális körökben félig tréfásan, félig komolyan emlegetett közmondás, hogy: könyvet lopni nem szégyen. Hát lopnak is. Nem sokat, persze, mert a kereskedőnek is van szeme, de a leltárhányból sok minden kiderült. Például olyasmi, hogy három 20—30 forintos könyv tűnezett el egy hónap alatt. Akkor aztán bele kell nyúl- ni a zsebbe.

Mégis sokan vállalkoznak a kapualji könyvtárukba. Ezer eladott könyv után kapnak ezer forintot, ha tízforintjával számolunk. Ötszázra, ha húsz forintjával. Egy hónap alatt eladnak egy kisebbfajta könyvtárat. Fagyban és kánikulában, záporban és havazáskor.

A hőmérő most hat fokot mutat. Plusz hat fok Celsius. Topog a várakozó, dideregve dőcög be a busz. Esteledik.

Veress Miklós

Tanácskozik a Művészeti Szakszervezetek Szövetségének VII. kongresszusa

Hétfőn az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének Gorkij fasori székházában megkezdte kétnapos tanácskozását a Művészeti Szakszervezetek Szövetségének VII. kongresszusa. A magyar alkotóművészek és művészeti dolgozók hat szakszervezetének 227 küldötte és mintegy másfél száz meghívott az elmúlt kongresszus óta eltelt négyéves időszak legfontosabb mozgalmi és szakszervezeti eredményeiről, problémáiról, a következő évek tennivalóiról tanácskozik.

A hétfői tanácskozáson megjelent és az elnökségben foglalt helyet Aczél György, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, a Politikai Bizottság tagjai, Földvári Aladár, a SZOT elnöke, dr. Simó József művelődésügyi miniszterhelyettes, Virizlai Gyula, a SZOT titkára és dr. Gombár József, a KISZ Központi Bizottságának titkára.

Dr. Ranódy László filmrendezőnek, a Filmművészek és Filmalkalmazottak Szakszervezete elnökének megnyitó szavai után a kongresszus meghatározta kétnapos munkájának napirendjét, megválasztotta a munkabizottságokat, majd azt követően meghallgatta a központi vezetőség beszámolóját valamint a számvizsgáló bizottság jelentését. A központi vezetőség írásos jelentését Vass Imrének, a Művészeti Szakszervezetek Szövetsége főtitkárának szó-

beli referátuma egészítette ki, majd megkezdődött a vita.

Növekvő vásárlási kedv Egy év alatt 6 milliárdos kiskereskedelmi forgalom Csongrád megyében

Kitűnő olvasmánynak számít az elmúlt esztendő számadatai között a kiskereskedelmi forgalom alakulásáról és összetételéről szóló fejezet. A KSH megyei igazgatóságának jelentéséből kitűnik, hogy Szegeden és Csongrád megyében jóval nagyobb a vásárlási kedv, mint a környező megyékben, s azok székhelyein.

A kiskereskedelmi forgalom tavaly minden korábbi évet meghaladóan nőtt a megyében, és megközelítette a 6 milliárd forintot, s körülbelül 1,3 százalékkal nagyobb a forgalom emelkedésének mértéke, mint az országban általában. Mire költöttünk, mit vásároltunk ezen a 6 milliárdon? A tényadatok azt bizonyítják, hogy környezetünkben a kiskereskedelmi vásárlások szerkezete fejlettebb, mint más megyékben, illetve jobb az országos átlagnál. Ebben valószínű jelentős szerepet játszik a magasabb paraszti önfogyasztás, s így a bolti kereskedelem élelmiszerforgalma alacsonyabb, mint máshol. Országosan az élelmiszerforgalom éveses-

dése 51 százalékról 48 százalékra csökkent. Csongrád megyében maradt a korábbi 45 százalékos részarány. Ugy látszik, hogy keveset eszünk és szépen járunk, hiszen az egy lakosra jutó ruházati és vegyesiparcikk forgalom viszont öt évvel ezelőtt is és jelenleg is Csongrád megyében a legmagasabb az ország megyéi között.

Vásárlásainkat összesítve a következő számokat kapjuk: hús és húskészítményekből 7780 tonnát zsír- ból és zsírszalonnából 2409, étolajból és margarinból 614, vajból 727, sajtból 780, cukorból 10 299, lisztből 9735, s kávéból 689 tonnát vásároltunk az elmúlt évben. Csupán a cukor és a zsír mennyisége csökkent valamelyest, örvendetes viszont, hogy több vajot és sajtot fogyasztunk, mint régebben.

Nagyon jelentős összeget költünk el lakásfelszerelési és egyéb tartós fogyasztási cikkekre. Bútorra például Szegeden és a megyében több mint 170 millió forintot költöttek az emberek.

Érdekes, hogy porszívót már jóval kevesebbet vesznek, mint régebben, stagnál a mosógépek forgalma is az előbbiből 6182 darab, az utóbbiból pedig 7199 darab fogyott el a múlt esztendőben. Sokan vettek viszont hűtőszekrényt (8881 darabot) és gázkonvektort (1530), gázbojlert (1298), gáztűzhelyet (6509). Viszonylag sok kerékpár is gazdára talált, hiszen tavaly 17 038 darabot vettek meg az üzletekben, motorkerékpárból 4762 darabot, zsebrádióból pedig közel 20 ezer darabot vásároltak. Személyautóból is eladtak 1488 darabot, bár valószínű, ennél többet is megvettek volna, ha kapnának.

A számok mellé érdemes elmondani, hogy a lakosság áruellátása valamennyi árucsoportban nagymértékben javult az elmúlt öt-éves tervben. A legfontosabb élelmiszerekből nem volt áruhiány, és jelentősen nőtt a forgalom. A tartós fogyasztási cikkek forgalmának emelkedésében szerepet játszott a hitelleveles akciók kiterjesztése.